

vi opleve den, og navnlig ikke af den Grund, at jeg ikke veed, i Henhold til hvilke Grundsaetninger, den hoitærede Regjering begyndte den Kamp, den fører. Det har aldrig været mig fuldstændig klart; jeg har ikke kunnet opdage nogenstomhelst Grundsaetning, men derpaa skal jeg ikke komme ind; jeg skal ikke forgifte Striden i mindste Maade ved noget saa lidet Fruktbart som det at tale om Grundsaetninger. Derimod er jeg glad over at have angrebet det ærede Medlem fra Viborg (Klein) saa stærkt som jeg gjorde; thi derigjennem er det kommet klart frem, hvad det ærede Medlem virkelig mente, og som jo dog er noget Andet end det, som jeg, og jeg tror, Thinget med mig, fik Indtryk af. Jeg kunde ikke opfatte ham anderledes, end at han raadede til at gaa den Vej, jeg før skildrede, og det saa meget Mindre, som den almindelige offentlige Mening virkelig i det Hele taget er tilbøielig til at opfatte det ærede Medlems Bestræbelser som gaaende i den Retning, om med Rette eller Urette, veed jeg ikke. Men efter at det ærede Medlem nu har udtalt saa bestemt, at det ikke var hans Hensigt, men at han var enig med os i, at de provisoriske Love bør sendes til Folkethinget, og at hans Raad gik ud paa, at Folkethinget skulde behandle disse Love fuldstændig sagligt, er jeg glad over, at det ærede Medlem har faaet det udtalt; thi paa det Omraade tror jeg virkelig ikke, der let kan blive nogen Misforstaaelse. Hvorfor skulde Folkethinget ikke behandle de provisoriske Love ganske sagligt, naar de komme herind? Hvad enten man betragter dem som forkastede allerede — thi i saa Tilfælde er der jo slet ikke Grund til ikke at behandle dem, da de saa ere Lovforslag — eller man betragter dem som retslydige bestaaende Love, er der ikke Grund til ikke at behandle dem sagligt, thi enhver provisorisk Lov — som ikke er Finantsloov — udstedt i Henhold til Grundlovens § 25, kan meget vel behandles sagligt fra Folkethingets Side. Det er en Selvfølge. Men ved sagligt Behandling vil jeg kun forvare mig imod, at derved forstaaes nogen Forhandling, som indeholder Forpligtelser til at undergive Love enten en bestemt formel Behandling eller en Behandling, der medfører et bestemt positivt Resultat. En saglig Behandling er, hvis der ikke er skjult nogen Tvetydighed derunder, en fuldstændig fri Behandling. Det er det, som det kommer an paa for dette Thing. Dette Thing er ikke bundet til at forkaste Provisorierne strax, naar de komme, paa ingen mulig Maade — Thinget staar fuldstændig frit — men det er heller ikke forpligtet til at vedtage dem; det har Ret til at forkaste, ved-

tage eller forandre dem. (Al ein: Det sagde jeg udtrykkelig). Nu vel, derom er vel ikke nogenstomhelst Tvivl, men jeg vil dog nedlægge en bestemt Forvaring imod, at der fra anden Side lægges et Pres paa Thinget i saa Henseende. Saa snart man siger til dette Thing: I saae kun Provisorierne udleverede paa den Befingelse, at I behandle dem i den og den Form, paa den og den Maade, og med det og det Resultat, saasnart der blot er en lille Antydning i saa Henseende, har man underkjendt og miskjendt dette Things Lovlige Ret. Og hvis man dertil bruger Trusler om at sprænge Finantsloven for at opnaae dette, er det et saa stærkt konstitutionelt Overgreb, at ingen Forhandling er mulig. Vil man Forhandling, maa man anerkjende dette Things fulde Frihed paa dette Omraade. Thinget har ikke bundet sig, det staar fuldstændig frit med Hensyn til de provisoriske Love, og det er mig ikke muligt at sige, hvad Thinget maatte beslutte sig til. Det kan være, det vil forkaste dem allesammen, og det kan være, det bærer sig helt anderledes ad. Derom veed jeg Intet, og Ingen kan vide Noget derom. Derom beslutter Thinget i det Dieblit, det ser Sagerne ligge for sig.

Berg: Det er jo Spørgsmaalet om Finantslovsforslagets endelige Vedtagelse for Folkethingets Vedkommende, der er sat under Debat; det interessante Spørgsmaal om enkelte underordnede Love er jo ikke særlig det, det her gjælder om. Jeg erkjender fuldt ud, at Stillingen her i Thinget er saaledes, at vel ca. 90 pCt. af de stemmende Medlemmer er enige med Regjeringen om at søge Forlig med denne paa Basis af en rundelig og rigelig Finantsloov og som Følge deraf ogsaa enige om nu at ville endelig vedtage det foreliggende Forslag. Men uagtet det saaledes er fuldstændig ligegyldigt for det praktiske Resultat, for Afstemningen, hvorledes maaste 10 pCt. stille sig til Spørgsmaalet, saa skal jeg dog tillade mig at benytte den Ret, som Formanden nu har givet mig til at motivere min Stilling til denne Sag.

Det forekommer mig, at, hvis der havde været et Flertal, der delte den Betragtning, som i alt Fald jeg har, at en Finantsloov til dette Ministerium var en Anerkjendelse af en ny Grundloov, der vilde borttage væsentlige af Folkethingets nuværende grundlovsmæssige Rettigheder, og derfor ikke kunde være med til at vedtage en saadan, saa kunde det ved denne Leilighed her være gaaet en af to Veie. Enten kunde man da have foreslaaet Finantslovsforlaget viist til-